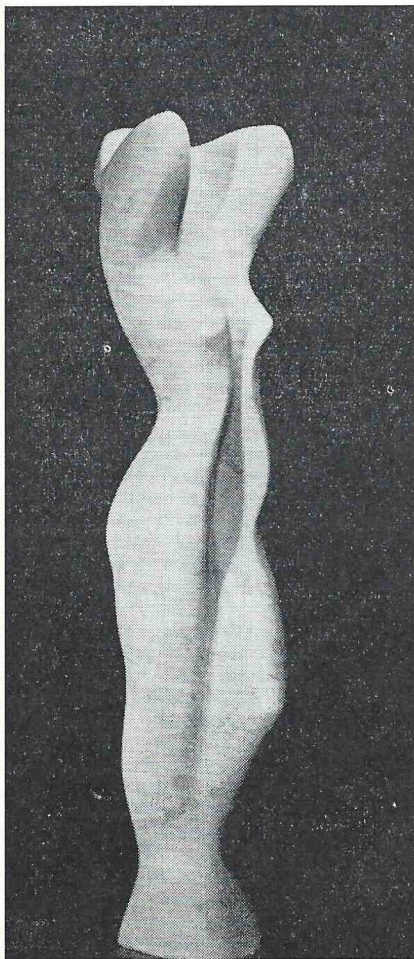

kunstenaars aan de kust

roland devolder

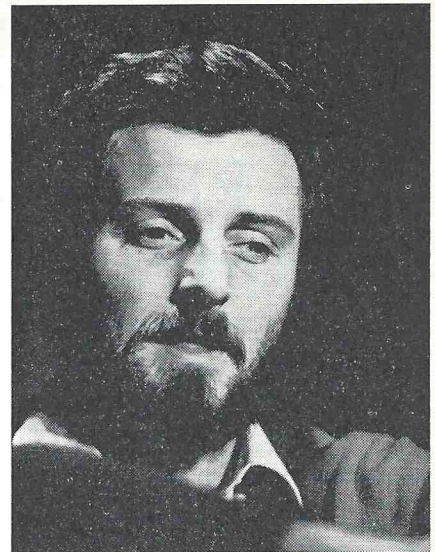
Eén der meest belovende kunstenaars in ons gewest is ongetwijfeld Roland Devolder. Hij werd in 1938 te Oostende geboren, en na aan de Koninklijke Akademie voor Schone Kunsten te Gent te hebben lessen gevolgd en er de «de Vigneprijs» voor beeldhouwkunst te hebben ontvangen, is Devolder naar de Koningin der Badsteden teruggekomen en hij wijdt er zich nu tenvolle aan de plastische kunsten.

Tekenen, etsen en beeldhouwen betekenen voor hem alles in het leven. We hebben gezien hoe gewetensvol en met hoeveel liefde hij zijn beelden ter hand neemt. Voor hem zijn ze fijn en zacht en ze weten ook het oog van zijn evenmensen te bekoren. Beelden scheppen is voor een beeldhouwer een fijne bezigheid. Voor Devolder is dit een levenskwesie waarin hij zich volledig geeft. Daarom ook bezitten ze bij hem een ziel. Bij het zien ervan heeft de kunstliefhebber goesting om ze te bestrelen. Zo zacht en zo vloeiend zijn de lijnen die hij ons ten beste geeft.

Ook in zijn tekeningen en in zijn etsen kan men deze karaktertrek van het werk van de kunstenaar terugvinden. We zagen enkele tientallen tekeningen van hem, allen uitgewerkt in witzwart of in sanguine, want Devolder houdt niet van kleur. Hij zegt van zichzelf dat hij geen kolorist is en dit kunnen we best aannemen want met het spel van licht en schaduw, met het trekken van enkele zuivere lijnen kan hij aan zijn werken een gestalte en een distinktie geven die in de soberheid van de expressie geen afleidingen dulden en volledig tot hun recht komen in de uitdrukking die de artiest eraan geeft. En als we ons dan laten bekoren door zijn delikate etsen - hij is nu reeds een meester van de droge naald - dan moeten we toch bekennen dat Devolder de traditie voortzet van zijn grote voorgangers.

Voor ons is hij tot nu toe veel te weinig buitengekomen. Hij stelde maar te Oostende en te Gent tentoon. Voor iemand die van zijn kunst wil leven is dit veel te weinig. Het kenschetst elke artiest, die bekwaam is, dat die mensen veel te bescheiden zijn, dat ze schroom hebben om zich aan het publiek te veropenbaren, dat ze nooit zeker zijn van het feit dat hun werk werkelijk goed is.

Devolder vertelde ons dat hij honderden van zijn tekeningen heeft verscheurd omdat ze hem niet voldeden. Daarom geloven we in hem, omdat we in deze zelfkritiek een bewijs vinden van zijn kunnen, want een echte kunstenaar is nooit en mag nooit helemaal tevreden zijn over zijn schepingen. Voor hem is het altijd het volgende werk dat beter zal zijn. En zo moet het ook zijn. Stilstaan betekent immers voor een kunstschepper achteruitgaan en verwateren. Als een artiest ons niets meer te vertellen heeft dan is het met hem gedaan en Devolder is niet uitgepraat.

In 1970 zal hij exposeren te Kortrijk en in de Standaardgalerij te Oostende. Toekomstig jaar gaat hij naar Gent en Brugge. Daar zullen de kunstliefhebbers zien, dat hij, én technisch, én artistiek bekwaam is om zijn eigen weg voort te bewandelen, dat hij niet moet aanleunen bij andere kunstenaars, dat hij over een sterke persoonlijkheid beschikt en zijn plaats in onze kunstmiddelen met succes kan verdedigen.

We weten dat hij veel werkt, we zijn er vast van overtuigd dat hij talent te over heeft en dat hij gaven genoeg bezit om er te komen. Het enige dat we hem moeten toewensen is, dat hij vertrouwen zou hebben in zichzelf want dan zal, en hij verdient het, de toekomst voor hem wijd openstaan.

Ferdinand Milleville

Doe het vandaag nog! Een
abonnement nemen op

«De Kinkhoorn»